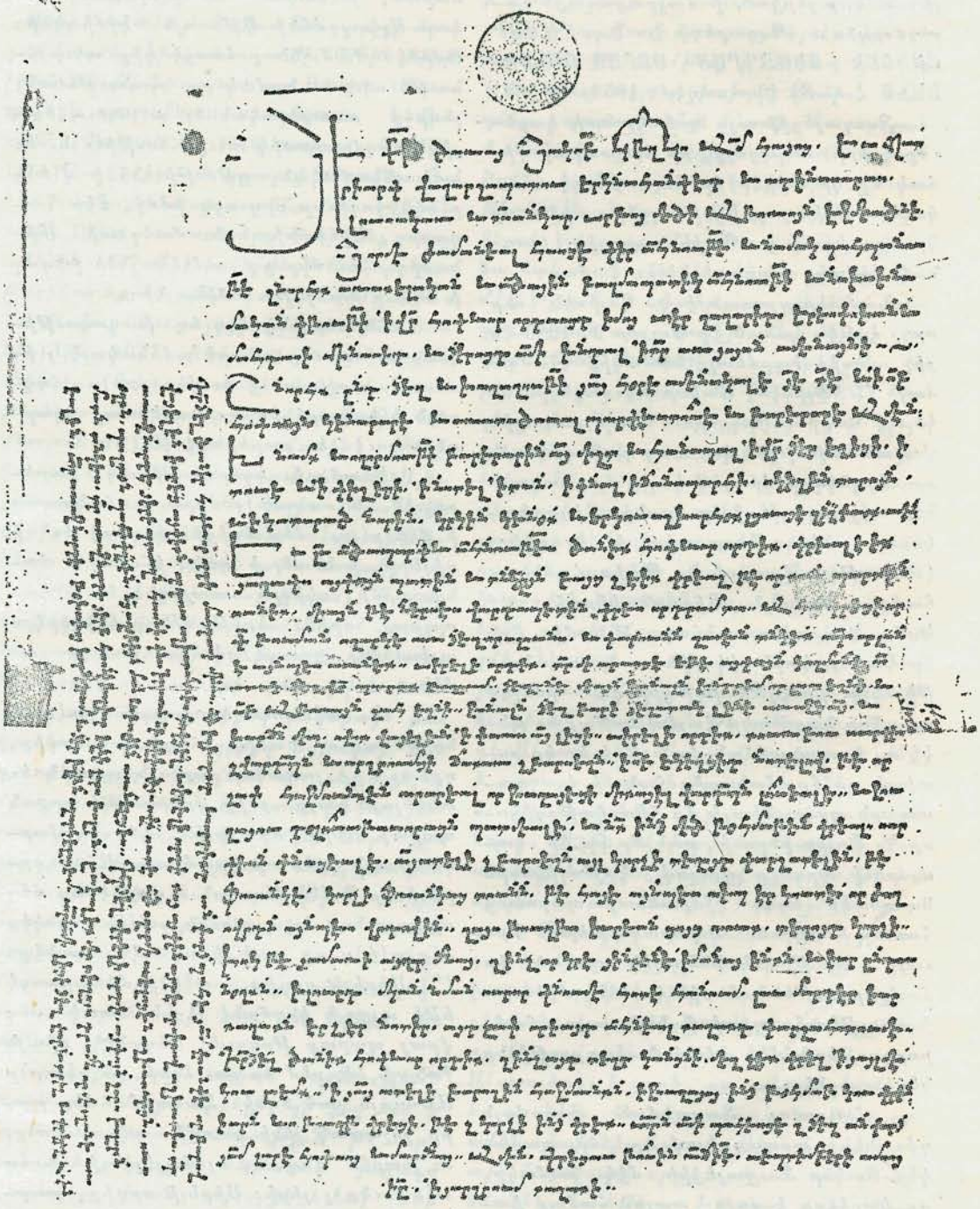

Յակոբ Զուղայեցիի նամակը

վարդ(ա)պ(ե)ան լուեալ է, եւ Զուղայու դպրաբուրացն պատմեալ է, եւ ն(ոքա) ինձ մեծ թոհմաբ են գրեալ։ Սարգիսն գնացեալ է, ա(ստուծո)յ ասելի չիարսեղն այդ կորչի տեղոյդ դարչ ասելին, թէ Ցռանկ է կորչի Ցռանկաց ասունն, թէ Հայ է այնպէս ախուէր կուտէ որ ժողովուրդն այնպէս։ Զայս թուղթս իւրեան ցոյց տա՛ք, տեղոյդ կորչի։ Իսկ թէ յամառն տրէր մընալ, զինչ որ կրէ յինքենէ խոնայ ինքըն, եւ իւր ընդունողքն։ Խուրդ մկան